

ESQUERRA

REDACCIÓ:
Màrtirs de Jaca, 9
SUBSCRIPCIÓ:
1'75 pts. trimestre
ANUNCIS: Preus convencionals, segons tany i número d'insercions.

ANY II - NÚMERO 32

OLOI, 26 DE GENER DEL 1935

PREU 15 cèntims.

EDITORIAL

Solidaritat Catalana

per
R. PLA i CORAL

Amb tot i la temporada adversa que els catalans travessem, en mig de les angoixes i les ferides rebudes a l'ànima d'aquests darrers mesos, ha estat un motiu de satisfacció, de joia i optimisme, l'ocasió que se'ns ha brindat de poguer constatar la inquebrentable solidaritat dels catalans i llur fe inestingible en els ideals de sempre.

Aquesta solidaritat catalana, aquest companyerisme en la dolor i l'adversitat que han hagut de patir multitud de catalans, l'havem vist extès arreu de Catalunya, en el mar, en el pla i en la muntanya, com una manifestació sorollosa dels sentiments del nostre poble.

No fa pas molt, aquestes mostres de companyerisme que el poble tributa als catalans caiguts en desgràcia, donava peu a Rovira i Virgili per escriure des de «La Humanitat» dos inspiradíssims articles, com tots els que surten de la seva privilegiada ploma.

En un d'ells, l'il·lustre escriptor es referia al nobilíssim gest dels pagesos del Camp de Tarragona que, sense reparar en l'esforç que això representa, conreuaven — i deuen seguir conreuant encara — la terra dels companys empresonats, per tal de què no perdessin la collita. Si bell és sempre el treball, aquest esdevé sublim quan el fruit es destina a una bella acció, a un fi altruista. D'aquesta manera, quan el vinent estiu aquests camps, regats amb una suor amiga, presentin l'esperada inminència de la recolecció, els fruits deuran ésser més ubèrrims i més daurades les espigues, ja que elles hauran estat assaonades a l'escalf d'un ideal, al caliu de la santa germanor entre els homes...

L'altre exemple que retreia Rovira i Virgili, en el seu segon article, és el gest simpatiquíssim dels pescadors de Tarragona els quals, de l'octubre ençà, transporten gratuïtament del port al vaixell convertit en presó, els familiars i amics dels presos durant les hores de visita. «Tanta gent com hi ha hagués — escriu Rovira i Virgili — els durien a bord i tornarien a terra. Posarien en moviment, en els curtíssims viatges, tants de bots i de gussis com calgués. I aquesta feina l'han volguda fer de franc. Ajuden a pujar i a baixar els passatgers de pas insegur, i amb la mirada els recorforten. Fan tan a gust la feina, que no senten el correr de les hores ni el pes dels rem.»

Aquestes mostres de confraternitat s'han succeït en totes les comarques de Catalunya. En la nostra mateixa, les proves d'afecte i solidaritat donades als amics empresonats, han estat una cosa reconfortant. Tots els que havem anat a Girona a visitar-los — i havem estat la majoria d'olotins — recordarem amb goig l'espectacle, bell de debó, que a cada avinentesa se'ns oferia. En aquelles ancaixades, en aquelles salutacions, en aquelles mostres d'afecte que la multitud tributa als presos amics hi ha quelcom més que la penyora d'una amistat sincerament sentida. Hi ha la comunitat d'ideals, la cooparticipació amb les idees per la defensa de les quals se'ls ha separat per algun temps de nosaltres.

Amargs han estat aquests darrers mesos, certament; però l'amarguesa aquesta, de veure tantes coses estimades temporalment destruïdes, també és cert que ha estat endolcida per les mostres de solidaritat, de fe i d'incansable energia de què han fet gala els fills de Catalunya. Un poble així, una comunitat així — qui gosaria negar-ho? — serà capaça d'alçar novament el destruït, de bastir més alt encara l'edifici dels seus ideals i de la seva grandesa.

Preparació

La conxorxa Lerroux - Gil Robles Melquiades - Velasco ha establert que la salvació del país resideix en què aquestes quatre grans personalitats monopolitzin el Govern; això sí, sense deixar parlar ningú, mantenint l'estat de guerra, i silenciament tot el que va passar a Astúries.

A base d'això, pensen que es pot anar tirant. Que cada dia hi hagi 500 obrers parats més — estadística oficial — no interessa gaire. Interessa més si el Martinez de Velasco pot col·locar un amic dins del Govern, si al Gil Robles li donen una altra cartera, i si en aquest gran ofertori nacional s'hi pot cremar una candela més a profit del cadàver del Melquiades Alvarez.

Heus ací el panorama del país. «Mai no s'havia arribat a un grau més profund de misèria política». Són mots d'un diari de dreta: de la «Veu de Catalunya». Són paraules d'un escriptor «equànime» que que ha cantat repetidament el panegíric de Lerroux i de Gil Robles: Josep Pla.

Misèria política: heus ací. Hom la sent a través dels telegrams de la premsa. Hom la copsa escoltant la ràdio. Hom la veu en les fotografies.

Un dels grans mals que ens van pervenir el 14 d'abril — gran mal dins el gran bé de la diada —, fou que la República havia arribat precipitadament. Ara correm un perill semblant. El que ha de venir no ho portem nosaltres, els que ho desitgem. Ens ho porten ells, els que governen. Però fa l'efecte que ens ho porten tan de pressa, que seria molt trist que també vingués amb massa precipitació i ens reprengués.

(de «La Rambla» de Barcelona)

REVISTA DE PREMSA

Els monàrquics barcelonins han fet el ridícul

Hem parlat amb un dels monàrquics barcelonins que han anat a Roma. I aquest monàrquic, persona que ocupà un càrrec públic quan la dictadura, ens ha explicat coses molt divertides. L'anada dels monàrquics catalans a la capital d'Itàlia ha estat un sàinet amb caires d'«astracanada».

—Hem anat a fer el ridícul — ens ha dit—. Una vegada més hem pogut persuadir-nos que els aristòcrates de Madrid ens miren amb menyspreu i ens tenen per una noblesa de casta inferior. Per a ells han estat totes les escasses atencions que hom ha tingut amb els espanyols que han anat a Roma. Per als catalans, no res. Si n'hi ha per sentir-se catalanista!

—Si que és de doldre...

—Ha de pensar que de Barcelona hi anàrem unes seixanta persones. I el viatge és carot, a desgrat dels il·lusoris avantatges oferts. Els que hi han anat amb el viatge organitzat pel «Brusi» han pogut estalviar unes pessetes. Però els que hi han anat per mar, per tren o per avió, ja saben el que els costa. I tot perquè ningú no els en fes cas...

—Si que *amigo*...

—Estàvem dividits en dues categories. La primera, els paladins de Madrid els que freqüentaven el Borbó, els de casa... L'altra, nosaltres, els de províncies, la tarregada. Aquells encara tingueren alguna satisfacció. Nosaltres, cap. Per al rei a Roma no hi havia més que Goicoechea. Aquest gaudia de totes les atencions. Dels nostres, amb dir-vos que el comte de Montseny no va poder saludar el monarca! Aquest en la cerimònia nupcial, va limitar-se a saludar-nos amb una inclinació de cap. Els que varen anar a la casa on viu, esperançats d'ésser rebuts, es trobaren amb un palatí que els va dir que *el señor estaba muy atareado*.

—Però, i aquella recepció...

—No va haver-hi res que s'hi assemblés. Pel que va dir-se el Govern italià prohibí tota mena de manifestació i fins amenaçà l'ex-rei amb l'expulsió si no obeïa. Ens haguérem de limitar a anar a les noces i, encara, amb les consegüents empentes...

—Què vol dir?

—Que els de Madrid tots plens de daurats, vestint uniformes de tota mena, ocuparen els llocs de preferència. I que dels de Catalunya molts es trobaren amb

dificultats per a ocupar llocs passables, per manca d'invitació.

—La núvia, va quedar contenta dels presents?

—No ho sabem. El lliurament va fer-lo una senyora no gaire ben vista per la majoria dels expedicionaris. A més, el present, un collaret de maragdes, comprat de segona mà, no era pas allò que se'n diu un regal regi. Ens han dit que la infantessa va quedar més contenta d'un «mantón» de Manila que li lliuraren unes famílies barcelonines dissidents.

—Així no pogueren palesar el seu monarquisme?

—Miri; una ovació en sortir els núvis de l'església, i res més.

—La seva impressió respecte a una possible restauració, és bona?

—Res d'això. El viatge a Roma ha servit per a desenganyar-nos. Hom diu que el mateix rei va dir que si pensés tornar a regnar no deixaria fer als seus fills casaments d'aquesta mena... Em sembla que això és prou eloqüent.

—I, personalment, quina impressió li ha fet?

—Li ho diré amb franquesa. La que és un home que ha renunciat a tot i que, com sol dir-se, «ha tirat la capa al toro». Està més gras, això sí. Però no gaudeix de gens de prestigi. La societat italiana li fa el buit, cosa que s'ha palesat en les noces de la seva filla. No gaudeix de prestigi degut a la seva vida llicenciosa, que fa que es contin d'ells moltes coses... En resum: que hem fet el ridícul i que hem tornat amb un desengany...

Els llibres que serveixen per a ensenyament de la mainada

Copiem d'«El Liberal» de Madrid:

«Señor Dualde, sucesor del señor Villalobos en el ministerio de Instrucción y también racionalista, a juzgar por su historia, que la suerte mantenga y se la aumente. Acabamos de recibir un librito que se titula «Cartilla moderna de Historia de España», editada en Barcelona el año 1929, aprobada por la curia eclesiástica y que se utiliza todavía, y con gran entusiasmo, en algunos colegios católicos, entre ellos el de San Vicente de Paúl, de Gijón, desde donde nos escriben.

Para que usted se forme una idea de la cartilla empezaremos por decirle que en el capítulo o apartado relativo a los Reyes Católicos se dice que el hecho más glorioso de tal reinado fué nada menos

que el establecimiento de la Santa Inquisición.

Al llegar a la época contemporánea, el autor pregunta para que el alumno conteste, naturalmente.

«—¿Qué ocurrió durante el reinado de Isabel II?

—La guerra civil y muchas conspiraciones, terminando con la revolución. Y tras varios gobiernos efímeros, vino la restauración de los Borbones.»

De modo que la primera República, con sus hombres austeros y gloriosos, no ha existido, según el fruilazo de la cartilla.

Menos mal que sigue escribiendo luego:

«—Cuáles son los sucesos más notables del reinado de Alfonso III?

—La pérdida de Cuba y Filipinas, la guerra de Marruecos y la consagración de España al Sagrado Corazón de Jesús, hecha por el rey en el cerro de los Angeles.»

Con lo cual el alumno un poco inteligente se hará cargo de la razón que tenía España para proclamar la segunda República.

Pero lo que más indigna, y con razón, a nuestro comunicante es que termine la cartilla con esta leccioncita ejemplar:

«—¿Qué Gobierno tiene actualmente España?

—La dictadura del general Primo de Rivera, que ha restablecido la paz social, ha terminado felizmente la guerra de Marruecos y ha encauzado por nuevo rumbo la política nacional.»

Y esto lo aprenden y lo recitan los alumnos de los paúles, como si en España no hubiese ocurrido nada.

Señor Dualde: para muestra, basta esa cartilla.»

Com pinta la situació actual de Catalunya, Manuel Bueno

Manuel Bueno, des de les columnes de «A B C» fa un xardorós elogi del senyor Portela Valladares.

Però en descriure la situació de Catalunya en els moments actuals, Manuel Bueno es mostra francament pessimista:

«La situación aquí es más delicada que nunca, porque la experiencia no ha escarmentado a nadie. Todo está como el 5 de octubre: La Esquerra, crecida; la Lliga, prudente, pero dispuesta a no dejarse arrollar, y el sindicalismo, más resuelto que nunca a no sucumbir en su lucha con un patriado industrial que piensa en todo menos en ceder o capitular. Luego no debemos olvidar que todo ha de transcurrir y desenlazarse en el cuadro general de la política española, que nunca fué tan sombrío como ahora.»

No és precisament optimista el bon amic del senyor Portela Valladares.

SECCIO D'ESPORTS

FUTBOL

Abadessenc Club 2 - Peña Joventut 2

El passat diumenge, dia 20 de gener, tingué lloc al Camp de l'Abadessenc l'encontre entre el primer onze complet de l'Abadessenc Club i el de la Peña Joventud d'Olot.

Aquest partit havia despertat força interès als aficionats de la veïna població, doncs hi havia l'alicient de que el Club de Sant Joan aliniava el potent equip que ha de lluitar en les eliminatòries contra el A. E. Manlleu.

La Peña Joventut no obstant i presentar-se incompleta, va fornir un partit ple d'entusiasme i energia, en particular a la primera part que es va imposar de manera molt pronunciada arribant a portar l'avantatge de 2 gols a 0 als seus contrincants, fins ben cap al final de la primera part, en el qual l'Abadessenc logrà el seu primer gol finint aquest període del partit amb el resultat de 2 a 1 a favor de la Peña Joventut.

En començar la segona part l'Abadessenc sortí disposat a lograr l'empat i fins i tot la victòria, ja que les seves línies es compenetraren més i fruit d'aquesta compenetració fou que dominaren amb insistència i crearen moments de molt de perill per a la porta de la Peña que no es traduïren en gols per la fenomenal actuació d'en Villegas i la defensa. No obstant el temps anava passant i el resultat de 2 a 1 favorable als olotins continuava en el marcador. Quant mancaven 4 minuts per acabar la partida, en Garcia en una jugada personal, logra passar la defensa i marca l'empat a 2, no obstant i que en Villegas se li tirà als peus per tal d'evitar-ho.

El partit fou molt interessant i emotiu i el resultat d'empat a 2 el considerem just si tenim en compte que a la primera part la Peña Joventut mereixia marcar algun altre gol i a la segona l'Abadessenc efectuà millor joc de conjunt que els olotins.

Per l'Abadessenc es distingiren la defensa, en Garcia, en Mascarell i en Valldeperes, encara que aquest darrer molt desgraciat en el xutar a gol.

Per la Peña Joventut es distingiren en primer lloc en Villegas, en Trayter, la defensa i en Foradada. També bregaren amb molt d'encert en Caula a la davantera i el reservista Puig, el qual encara que novell per aquesta classe de partits demostrà molta de voluntat.

El públic fou molt correcte i l'àrbitre tirant una mica per casa.

De l'Olot F. C.

Vist l'increment que el futbol pren a la nostra ciutat, el Consell de l'Olot F. C. es creu en el deure de correspondre com cal a l'afició olotina, pel que està disposat a posar el nom del Club al lloc que li correspon, amb aquest fi i perquè pugui ésser ben prompte un fet, el Consell Directiu prega a tots als aficionats com també al comerç en general vulguin col·laborar amb el seu ajut a tan lloable finalitat. Per tal ha establert una quota de cinc pessetes que donarà lloc a gaudir de l'entrada i seient de preferència en tots els partits que tinguin lloc al seu camp. A més s'han nomenat les comissions corresponents que actualment visiten als socis i comerç invitant-los a contribuir a aquesta obra obtinguent un èxit molt falaguer, també ha establert una quota especial per als que vulguin anunciar la seva indústria o comerç a les valles del terreny del club. D'igual manera ha quedat establerta la quota de 50 cèntims per les senyoretetes que desitgin ésser sòcies i la qual quota donarà lloc així mateix a gaudir de l'entrada franca a tots els partits que al camp de l'Olot tinguin lloc.

Olot F. C. contra Atlètic F. C. de Sabadell

Demà diumenge, a dos quarts de tres de la tarda, tindrà lloc al Camp de l'Olot F. C. el partit de benefici als entusiastes jugadors locals Pau i Peiró, els quals deuen deixar-nos a fi de complir el servei militar. Jugarà el primer equip de l'Atlètic F. C. de Sabadell contra el primer onze de l'Olot, donat al caire benèfic del partit i la categoria de l'equip visitant, es d'esperar que el camp es veurà concorregudíssim.

ESCACS

El Club d'Escacs Barcelona ha invitat als escaquistes de la nostra ciutat a prendre part en els festivals que organitza durant l'estada del Dr. Alekhine, (campió mundial), a Barcelona.

En el programa hi figuren unes simultànies a 10 taulers per a jugadors de primera categoria, unes a 30 taulers a l'Ateneu Barcelonés i finalment unes altres en el Club Barcelona a 30 taulers.

**Aquest número ha passat per
la prèvia censura**

Ajuntament

Resolucions dictades pel senyor
Alcalde Gestor, el dia 22 de gener

A la ciutat d'Olot el dia 22 de gener del 1935, essent l'hora de les set de la tarda, es constituí a la Casa Consistorial l'Alcalde Gestor, senyor Rafel Arau i Clavaguera, assistit del sota signat Secretari municipal i dictà les següents resolucions:

Aprovar la distribució de cabals del Pressupost, proposada per la Intervenció municipal per al mes de gener igual a l'aprovada per al mes anterior.

Construir portillons per a fer fosca una sala del Grup Escolar, destinada a projeccions i cinema instructiu, amb càrrec al Capítol X Art. rer. Partida 2.ª del vigent Pressupost.

Quedar enterat de la resolució del Governador General de Catalunya denegant el recurs interposat contra desestimació per la Generalitat de Catalunya de la petició d'excepció de pagament del 1 % del Pressupost municipal destinat a l'Institut provincial d'Higiene de Girona.

Abonar al senyor Joaquim Danés i Torras, la quantitat de 500 pessetes per els treballs d'ordenació i catalogació de l'Arxiu municipal, conforme als acords dels dies 20 d'abril i 8 de juny darrer, i destinar 500 pessetes en el Pressupost d'enguany per a que segueixi el treball esmentat fins al seu acabament, i

Inscriure a nom de la senyora Rosa Soler i Brunsó, heredera del senyor Fidel Soler i Cols, la propietat del nínxol número 113 de la via P del Cementiri municipal, conforme el que disposa l'article 14 del Reglament de Cementiris.

Ho certifico:

El Secretari,
CARMEL SANZ i SAINZ

Camiseria BENET

Per fi de temporada
gran rebaixa de preus

Merceria BENET

PIANO D'OCASIÓ

COMPLETAMENT NOU I BARATO

Raó: CELESTÍ BOFILL

Passeig d'En Blay, 47, 2on. O L O T

Una escena de l'espectacular pel·lícula *CAPRICHIO IMPERIAL*, que es projectarà aviat en el Cinema Ideal Park

EL CINEMA

Encara els dobles

per A. VIÑOLAS

L'apariència del doblatge és una espècie de guarda, però en la realitat és tot el contrari. A ningú pot obligar-se que estigui espiritualment identificat amb l'actor que dobla el seu rol. El diàleg, cal que sigui un comentari a l'imatge i això s'aconsegueix només quan és el protagonista que vocalitza. En un film han d'encaixar les diferents parts de què consta l'obra cinematogràfica, i la més lleu equivocació que es cometi, pot portar al fracàs o malograr la cinta. La part diccionarial ataca també al tema —que és una de les parts del film que hauria de subjugar pel seu traçat argumental— puix la dicció és element que ha d'anar íntimament lligat amb l'escena que es viu i representa. El doblatge és també un «handicap» pel treball d'actor o estel, puix que els seus gestos poden ésser sobris, senzills, i a causa del doblatge donar-nos una sensació d'afectació extremada i carincloneria que encara que no ho sembli perjudica la personalitat de l'estel o extra. És evident que l'espiritualitat, l'emoció, la acusació unificada una vegada a l'alegria, altra al terror, no pot ésser reflectat de cap manera. El tò de veu i forma de vocalitzar va també lligada al gest que es dibuixa en el propi rostre de l'actor i és impossible ésser fidelment copiada en una versió més o menys fictícia. En el cinema, —en el qual la diferència del teatre és palesa,— no pot tenir-hi acollida aquell encarcament tan inconscient que corre parelles amb el teatre i cal que s'alluuyi tot ço que recordi prejudicis passats. És hora de què s'imposin els criteris contra els dobles. De no ésser així s'iniciarà una terrible davallada en el cinema. El cinema ha d'ésser puresa harmoniosa que encaixi amb el marc, esplèndid i sumptuós com és el del cinema. Cal que es produeixin films prescindint dels dobles en absolut puix que la seva necessitat és completament nul·la i a més són d'un mal gust extraordinari.

Teatre Principal: "El rey de los Campos Elíseos"

La taquimeca se casa

film que aviat es presentarà en el nostre Teatre Principal, ve a continuar les aventures de «La taquimeca», pel·lícula produïda i estrenada la temporada passada. En aquesta veiem Mary Glory, ja casada amb el banquer Dorval. Jean Murat, que en el transcurs del viatge de la núvia es troba arruïnat, degut als afers dolents de la seva banca. Cal doncs, refer la vida, i Mary Glori comença per col·locar-se de secretària particular, i això farà que per gelosies hi hagi entre la parella protagonista una ruptura. El marit marxa cap a Londres, on aconsegueix refer la seva situació. En retornar es troba pare, la qual cosa promou la definitiva unió de la parella. Assumptes sentimental, que el realitzador aprofita per a donar-nos escenes dins un to romàntic de bona qualitat i amb una música agradable, acabant d'arrodonir la pel·lícula la interpretació que dona l'actor Bernard Armand, a un divertit personatge amic de la parella. Aquest film que aviat veurem, és parlat en francès.

Vegeu Buster Keaton en el gran èxit El rey de los Campos Elíseos

Hem vist...

... al TEATRE PRINCIPAL, «Marino en tierra», a càrrec de Joe Brown, Frank Mc. Huges i Thelma Tood. El film molt divertit i d'una comicitat espectacular, ajudat per una magnífica fotografia i una interpretació excel·lent. «La dama del Boulevard»; basada aquesta cinta en l'obra d'Emili Zola, «Nanà, fou portada al llenç pel seu director amb un realisme imponent. És dels films que menys s'aparten de l'obra en que s'han basat. Anna Sten debutava a la pantalla en aquest film i poguérem donar-nos compte del temperament artístic, conscient, de que està dotada l'estel russa. «La dama del Boulevard», amb tot i ésser un film bo, no és prou per donar cabuda al talent d'Anna Sten. Philips Holmes i Lionel Atwill secunden admirablement a aquesta gran estel.

... al Cinema IDEAL PARK, «La rubia del Folies», amb Robert Montgomery, Marion Davies i Billie Dove. Una comèdia impregnada del dinamisme amb que ens tenen acostumats els americans. «Amor sublime». Un bandit australià — Richard Dix — que deixa arribar al profund del seu sentiment la veu d'una cantant — Irene Dunne — que ho abandona tot per seguir el camí que li marca l'amor. Un film molt romàntic.

El diputat al Parlament de Catalunya Antoni Dot-Arxé, és condemnat a quatre mesos i un dia de presó

Es absolt el caporal dels sometents Joan Iglèsies

Dijous al matí, tal com estava anunciat, tingué lloc, a l'Audiència de Girona, la vista del judici oral contra els nostres amics Antoni Dot-Arxé i Joan Iglèsies, diputat al Parlament català i caporal del Sometent d'Olot, respectivament, acusats pel suposat delictes de rebel·lió.

El Tribunal d'Urgència estava constituït de la següent manera:

President, senyor Vilches; fiscal, senyor Henche; vocals, senyors Vilahur i Polinar de Càceres.

Defensaren els processats els advocats senyors Domingo i Cervera.

Unà gentada enorme envaí la sala de de l'Audiència, fent així ben palès l'alt interès que ha desvetllat. Moltíssima part del públic que acudí al Palau de Justícia per a presenciar la vista hagué de tornar-se'n per manca de cabuda.

Entre els oients destacaven distingides dames i senyoretetes.

Oberta la vista, el secretari senyor

Crespo, procedí a la lectura de l'apuntament, del qual es desprèn que els dos processats el dia 6 d'octubre actuaren com a caps del moviment revolucionari a la ciutat d'Olot i comarca i per aquest delictes el fiscal demana la pena de deu anys i un dia de presó.

Un cop llegit l'apuntament, el fiscal començà l'interrogatori dels acusats.

El primer a declarar fou el diputat senyor Dot-Arxé.

El fiscal li preguntà si és cert que el dia 6 d'octubre feu un viatge acompanyat del senyor Iglèsies per la comarca d'Olot i repartí uns sobres closos amb el nom de tres senyors dintre; als quals hi havia uns fulls donant-se ordres de sumar-se en el moviment revolucionari, per tal de proclamar l'Estat Català de la República Federal Espanyola.

El senyor Dot-Arxé negà rodonament que ell anés pels pobles olotins a excitar els ànims de ningú per a la proclamació

de l'Estat Català. Unicament el que vaig fer—diu—fou celebrar un viatge a Besalú amb auto i acompanyat del senyor Iglèsies com a amic, per a complir una missió particular, tal com el passar a saludar l'alcalde senyor Fernández, per tal de remeciar-li les atencions i gentileces de què havia estat objecte la meua família el dia de la festa major d'aquell poble.

Fiscal. — Però, no vàreu lliurar un sobre a l'alcalde de Montagut, un al de Sant Jaume de Llierca i un altre al d'Argelaguer, en els quals hi havia un full excitant a la rebel·lió?

Dot-Arxé. — Si, és cert; vaig lliurar-los un sobre; però consti que jo ignorava el seu contingut.

F. — Qui els hi va donar aquests sobres?

Dot-Arxé.—Els vaig rebre procedents de Girona i em pregaven el seu repartiment en caràcter particular, però no en caràcter polític ni molt menys subversiu.

El propi senyor Dot, a requeriments del defensor, senyor Cervera, diu que Joan Iglèsies l'acompanyà sempre com un íntim amic seu i en cap cas no donà ordres de revolta a sometentistes, molt al contrari, ja que sempre aconsellà pau i ordre, en aquells moments de vaga general.

Seguidament començà la desfilada de

(Continua a la pàgina següent)

C

P
R
E
U
S
V
E
R
M
E
L
L
S

S A R O V I

P
R
E
U
S
V
E
R
M
E
L
L
S

A

Del 24 de gener !!
al 28 de febrer !!

CASA ROVIRA SANT ESTEVE,
6 i 10. - OLOT

Informació local i comarcal

(Continuació de la pàgina anterior)

testimonis, els quals—unànimament—negaren haver rebut, en aquella ocasió, ordres o indicacions de rebel·lió.

Confessaren, els tres destinataris dels esmentats sobres, que dintre d'ells sols hi havia uns fulls recomanant ordre.

El pèrit senyor Lluís Busquets, arxiver municipal, confirma que els fulls eren de pau, sense contenir frase política o subversiva.

La prova testifical del senyor Lázaro, capità de la guàrdia civil d'Olot, acusa el senyor Dot d'ésser cap de revol·ta, i el senyor Iglèsies d'auxiliar-lo,

[REDACTED]

El fiscal anuncia modificar les seves conclusions, i en vista d'això i de l'hora avançada — 1'30 — el President aixecà la sessió fins a les quatre de la tarda.

LA SESSIÓ DE LA TARDA

A dos quarts de cinc de la tarda, es repren la vista de la causa contra els senyors Dot-Arxé i Joan Iglèsies.

El fiscal ha modificat les seves conclusions, rebaixant la pena a quatre mesos i un dia de presó per ambdós processats.

Els defensors han fet els seus informes i han posat de relleu la innocència dels encartats en el delictes que se'ls imputa, i demanen la lliure absolució.

El Tribunal s'ha retirat a del·liberar i, després de breu estona i bassant-se en l'article 569 del Codi Penal, ha dictat sentència condemnatòria contra el senyor Dot-Arxé i l'absolució per a Joan Iglèsies.

A la vista hi va assistí gent de totes les comarques, amb un nombrós contingent d'olotins.

Llagues de les cames

Varices, Hemorroides (Morenes)

J. Sala Giralt

Metge - Cirurgia

Curacions garantides moderníssimes

Prat de la Riba (abans Hospici), 11, baixos

LES PLANES. Al Centre Republicà Federal de les Planes li ha estat aixecada la clausura que pesava sobre l'entitat. No obstant fem constar que el cafè de dita entitat encara no havia estat mai clausurat.

Perfumeria Viñeta

Màquines Singer - Taller de calats i brodats
Carrer F. Serra i Ginesta, 1 i 3 - OLOT

Els nostres amics Antoni

Dot-Arxé i Joan Iglèsies

Tal com ressenyem en un altre lloc d'aquest número d'ÈSQUERRA, dijous tingué lloc a Girona la vista del judici oral contra els nostres amics Antoni Dot-Arxé i Joan Iglèsies i Albert, diputat i secretari al Parlament de Catalunya i ex-caporal de sometent respectivament.

El Tribunal condemnà a l'amic Dot a quatre mesos i un dia de presó, servint-li els dies que ja porta de presó preventiva. Així és, doncs, que comptant des d'avui manquen 19 dies al nostre amic per tal d'ésser alliberat.

L'amic Iglèsies fou absolt, arribant el mateix dijous a Olot, acompanyat del gran nombre d'olotins que assistiren al judici.

A les moltes proves d'afecte que han rebut aquests dies els nostres companys hi afegim la nostra més sincera i no cal dir com desitgem que els pocs dies que manquen a l'amic Dot pel seu alliberament li siguin ben lleus i els passi amb una immillorable salut.

Tintoreria SANCLIMENT

Rentats en sec i a vapor - Colors a la mostra sòlids - Planxat Americà - Desinfecció Mecànica - Dols entregats al moment - Puntualitat en els encàrrecs

Carrer Salvador Seguí, 6 OLOT

COOPERACIÓ DE CONSTRUCCIÓ D'OLOT. La Junta d'aquesta Cooperativa, a l'efecte d'evitar possibles confusions entre els posseïdors de números que per al sorteig d'una casa i mobles que construeixen els obrers d'aquesta Cooperació, fa avinent que havent estat robat a un dels nostres venedors el talonari n.º del 4701 al 4800, aquest queda sense efecte, substituint-lo el talonari des del n.º 5601 al 5700.

MERCERIA : NOVETATS
CONFECIÓ DE ROBA BLANCA

Mercè Corminola

Continua la rebaixa de preus
MES BLANC

Carrer Sant Ignasi, n.º 3. OLOT
(Travessia Plaça República).

EXCURSIONISME. Demà, a les set del matí, reunió de la Unió Excursionista de Catalunya: Olot, per anar a Capsec a visitar les baumes. Cal portar llum.

UNIÓ COMERCIAL. En virtut de l'escasseig de calderilla la Unió Comercial procurà adquirir-ne una quantitat que li fou cedida pel senyor Delegat d'Hisenda de Girona, que el dimecres dia 23 fou repartida entre els seus socis.

L'esmentat senyor Delegat manifestà que tenia demanats 50.000 duros en peces de ral fa poc acunyades, la que comptava tenir dintre poc en son poder i de la qual en cedirà una part important a l'esmentada Entitat la que igualment serà repartida entre els seus socis.

J. CASADEMONT

DENTISTA

OLOT

Pàrroco Ferrer, 8

SUBSCRIPCIÓ POPULAR PER
INSTAL·LAR UN ASCENSOR EN EL
HOSPITAL D'AQUESTA CIUTAT:

Damià Farjas, 25 pessetes; Tomàs Munteis, 25; Josep Casamitjana, 25; B. Agustí, 25; Florenci Vinaixa, 10; Joan Sala, 10; Martí Casadevall, 10; Josep Costa, 25; Camilo Domènech, 25; Josep Freixas, 100; Jaume Sala, 25; P. Alzamora, 25; Joan Guitart, 25; J. Corbaton, 25; Josep Sibidí, 25; Antigua Ferrereria Puig, 25; Josep Teixidor, 15; Esteve Molas, 15; Antoni Claret, 15; Obrers del taller Vayreda, 39'90; Obrers de la fàbrica Fills de Sacrest, 101; Obrers de la fàbrica Vidua Ciurana, 6'25; Obrers de la fàbrica Masllorrens Germans, 148'70; Obrers de la fàbrica Fills de Joan Plana, 39'65; Obrers de la fàbrica Ramon Sacrest, 15'10. - Total 825'60 pessetes.

Faustí Villegas

Instal·lacions i reparacions elèctriques
Venda de làmpares de totes classes
i preus.

Presó Vella, 7.

OLOT

NOVA JUNTA. En votació celebrada per la Societat «La Protectora Agrícola» fóren nomenats els següents senyors:

Baltasar Farrés (can Baltasar), Esteve Espuña (Cadeball), Joan Casanovas (Molí la Torre), Josep Cunill (Mas Cuní), Pere Farrés (Fàbrega pla d'Olot), Jaume Planagumà (Vilatriu), March Marcé (Carrer Roser) i Rosend Planella (Sant Miquel).

SESSIÓ DE CINEMA INFANTIL.
Demà a les onze del matí, en el Teatre Principal, tindrà lloc una sessió de cinema infantil sota el patrocini de l'Excel·lentíssim Ajuntament, el Consell local i la Societat de pares, a profit del «Grup Escolar» d'aquesta ciutat.

FARMACIA i
PERFUMERIA

LABORATORI
D'ANÀLISIS

ORINA, SANGS, ES-
PUTS, SERO-REACCIÓ
WASSERMAN, ETC.

JOSEP M.^a

LLACH

QUIMIC - FARMACÈUTIC

PLAÇA DE LA REPÚBLICA
MÀRTIRS DE JACA, 1
NOVA SANT ANTONI 12

TELÈFON, 23
OLOT

Societat

Anònima de Transports

Aquesta societat posa en coneixement dels accionistes i de tots els seus clients, que per tal de donar efectivitat al plaç de transport que té assenyalat d'Olot a Barcelona i retorn que és de 2 dies, ha resolt canviar el Corresponsal de Barcelona, de manera que des del primer de Gener en avant, l'Agència ARDE-RIU Y PAYEROLS, que ho era fins el present, deixa d'esser-ho i el substitueix l'Agència L'EUROPEA de JAUME RIPOLL, Rech Condal 8 i 10, Telèfon, 19165. Es prega, per tan, es prengui nota d'aquest canvi als efectes del lliurament de mercaderies a Barcelona.

Anònima de Transports - Olot

**Gràfiques
Minerva**

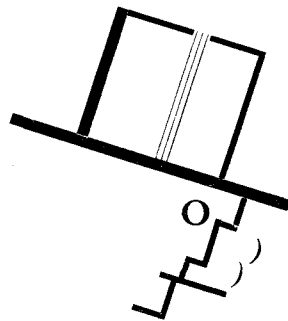
Carrer Bisbe Guillamet, 8 - OLOT

Establiment tipogràfic modern

Treballs comercials de totes classes - Im-
presos moderns i de luxe - Edició de llibres
i periòdics - Targeteria - Enquadernacions

La impremta on s'edita

aquest setmanari

ISERN

SASTRE

Des d'avui en avant, em serà ben plaent de po-
der-vos atendre al nou i espaiós local que he
adquirit recentment, al Carrer St. Rafel, 24 -OLOT

EL REY DE LOS CAMPOS ELISEOS

¡El triomf més formidable del prestigiós còmic de la pantalla

Buster Keaton!

El nou Buster KEATON és un èxit més gran que les millors produccions mudes.

El rey de los Campos Eliseos

és un film que farà riure al més pessimista. El que no hagi rigut mai cal que vegi

El rey de los Campos Eliseos

i riurà sempre que es recordarà d'aquesta grandiosa producció.

La vida és alegria, per estar alegre cal riure i riurà veient Buster KEATON en

El rey de los Campos Eliseos

U

FILMS

és la marca que garanteix la gràcia i l'encant d'aquest admirable pel·lícula

El rey de los Campos Eliseos

La producció més divertida de l'any!!

EL REY DE LOS CAMPOS ELISEOS, és un film de presentació fastuosa i en el qual hi prenen part un vertader batalló de dones guapes i ben fetes, triades d'entre el millor que es trobaven en els estudis de Hollywood. Max Nossek és l'encarregat de dirigir els conjunts de ball d'aquesta espectacular producció. En aquest film BUSTER KEATON s'ens presenta interpretant el paper de capità de «gangsters» i en aquesta nova creació se'ns mostra més artista i més còmic que mai. Buster Keaton ha volgut americanitzar aquest film i ha elegit, per això fer, el tema dels «gangsters». I portant la seva comicitat fins a límits insospitats, ha conseguit crear un tipus exclusivament seu, i que, per això, fa trencar de tan riure.

La màxima creació de Buster Keaton!!

Olotins! si voleu admirar un altre programa de qualitat, no podeu mancar demà DIUMENGE, tarda i nit, al

TEATRE PRINCIPAL - Olot

Despatx de localitats: CASA ORÓ